

## [Finansministeren.]

bedre, selv om man anvendte 10 mill. kr. dertil. Jeg synes, det ærede medlem havde spenderbukserne på — 10 millioner er dog et gevaldigt beløb; jeg tror godt, man med mindre midler kunne gøre ordningen noget bedre. Der må, som han selv tit har sagt, være en vis balance mellem de summer, man ofrer, og det, man får for dem. Men jeg synes, der i dag er grund til at understrege, at de vanskeligheder, der er ved at foretage vurderinger af jorderne, vel ikke er så meget større end de vanskeligheder, der altid foreligger, når vi skal vurdere grundlaget for en beskatning. Vi har visse vanskeligheder med at hitte ud af, hvad folks indkomster er såvel teoretisk som praktisk, og for mig er det et spørgsmål, om disse vanskeligheder ikke er endnu større end dem, der er ved at vurdere jordens pris. Det har også ført til, at der er fremkommet argumenter i retning af, at så skal vi ikke belaste indkomsterne så stærkt. Der er nogle, der mener, at hvis vi i højere grad gik over til forbrugsskatter, ville vi komme ud over de vanskeligheder.

Jeg skal garantere for, at der så dukker nye vanskeligheder op med at konstatere, hvor stort forbruget er. Der er vel ikke andet at sige, end at man inden for visse grænser skal anvende et beløb for at få det rette beskatningsgrundlag frem, og dér mener jeg, at der kan gøres lidt endnu med hensyn til vurderingerne, og at der kan gøres meget endnu med hensyn til indkomsterne.

Med hensyn til fejlvurderingstillægget forstår jeg, at der argumenteres med, at tillægget skal baseres i lige så høj grad på sluttidspunktet i stedet for som nu i højere grad på begyndelsestidspunktet. Må jeg hertil svare, at man i hvert fald kun kan motivere et procentvis tillæg til udgangsvurderingen, men aldrig et procentvis tillæg til slutvurderingen. Det bedste er en nul-punktsvurdering fremfor et sådant generelt tillæg også for alle de tilfælde, hvor der ikke er fejl. Jeg tror ikke, der kan fremføres egentlige argumenter for at fastholde fejl-vurderingstillægget. Der kan fastholdes et argument for, at man skal være varsom med, hvor højt man beskatter værdistigningerne, dem, der er så vanskelige at konstatere,

men jeg synes ikke, man skal putte tvivls-spørgsmålene ind under et sådant tillæg som fejl-vurderingstillægget, der i høj grad må komme til at ramme i flæng.

Det ærede medlem mente, at dette, at vurderingen af jorden i så høj grad beroede på forventede og usikre indtægter, motiverede varsomhed. Jeg ved ikke, om usikkerheden med hensyn til indtægterne ved at have et grundstykke i Københavns omegn er så meget større end usikkerheden ved at have andre formueværdier. Det ærede medlem var, forekom det mig, så elskværdig at sammenligne en statsobligation og et jordstykke, og måske var meningen den, at jeg ikke skulle anfægte statsobligationernes sikkerhed. Det vil jeg naturligvis heller ikke gøre, men hvis man nu endelig skulle vælge mellem et jordstykke, og jeg kan nøjes med at sige en obligation — for der er andre obligationer end statsobligationer, hvor man er nogenlunde sikker på afkastningen fremover — så kan det godt være, at forventningerne viser sig at være lige så sikre med hensyn til grundstykket som med hensyn til obligationen. Derfor mener jeg ikke, der kan fremføres et specielt argument for, at en særlig forsigtighed her skulle være på sin plads.

Endelig gav det ærede medlem udtryk for, at han ikke ville bebrejde retsforbundet noget. Det havde jeg nu heller ikke opfattelsen af. Jeg havde nærmest indtryk af, at det ærede medlem var lidt drillende i tonen, men når det ikke har været tilfældet, så er det klart, at intermezzoet er ude af verden.

Det ærede medlem anførte i denne forbindelse, at skulle man samarbejde om det foreliggende spørgsmål på et bredt grundlag, måtte man have sikkerhed for, hvor langt ud i fremtiden resultatet af samarbejdet ville blive fastholdt. Det tror jeg bliver meget vanskeligt. Det ville være urimeligt, at fordi man én gang havde sluttet et forlig, så skulle det have varig gyldighed.

Det ærede medlem hr. Thestrup fik stillet en række spørgsmål med hensyn til, om lovforslaget er grundlovsstridigt eller ej. Det ærede medlem har ved at sige, at han mente, at vi var inden for grænsen her, egentlig fået absolution fra mig. Jeg tror faktisk, at det ærede medlem skal nøjes hermed.